

Bilag 2.

INDENRIGSMINISTERIET

Den 30. april 1973.

Notat vedrørende lovforslagets § 2 specielt vedrørende den alment praktiserende læges stilling i forbindelse med kønssygdomsbekæmpelsen.

I lovforslagets § 2 bestemmes, at enhver uanset bopæl og økonomiske forhold har ret til vederlagsfri undersøgelse og behandling for kønssygdom hos de dertil udpegede læger og lægelige institutioner.

Med denne bestemmelse er der alene taget stilling til, hos hvilke læger og institutioner undersøgelse og behandling er vederlagsfri, og der er således ikke taget stilling til, hvorvidt behandling kan finde sted hos andre læger, i første række hos alment praktiserende læger, og om behandlingen hos sådanne læger eventuelt kan være vederlagsfri efter andre regler.

Det fremgår imidlertid klart af lovforslagets §§ 3 og 7, hvor der alene tales om læger i almindelighed, at behandling og undersøgelse for kønssygdomme som hidtil kan gives hos *alle* læger, altså også hos alment praktiserende læger. Det til lovforslaget knyttede bilag 2, udkast til sundhedsstyrelsens cirkulære om lægernes medvirken i forbindelse med bekæmpelse af kønssygdomme, henvender sig da også til samtlige

landets læger. De pligter, der efter dette cirkulære påhviler lægerne i forbindelse med undersøgelse og behandling for kønssygdomme, er da også i alt væsentligt de samme for alle læger, uanset om de er særligt udpegede eller ej.

I relation til pligterne i forbindelse med kønssygdomsbehandlingen er den eneste forskel mellem de særligt udpegede læger og andre læger, at de sidste ikke har nogen pligt til undersøgelse og behandling, men kan vælge at henvise patienten til en af de særligt udpegede læger, samt at de, såfremt de påtager sig behandling af kønssygdomme, kan overlade smitteopsporingen til de særligt udpegede læger.

I relation til betalingen er der den forskel, at undersøgelse og behandling hos de særligt udvalgte læger er vederlagsfri for *alle* patienter, medens behandlingsudgiften hos andre læger dækkes efter reglerne i lov om offentlig sygesikring, hvilket bl.a. indebærer, at behandlingen alene er vederlagsfri for de såkaldte „gruppe I-sikrede“.